

Családakadémia Hírlevél

68. szám
digitális változat
2015. október

Tartalom

Nevelésünk alapformái

Családakadémia -
nemzetközi tapasztalatcsere

CSAK 12
Tudatosan
Nyári hét

A CSAK 12. évfolyamának
nyári hete

Európa fórum

Találkozás
erdélyi családokkal

Hírek hirdetések

*"Isten a korforduló által az egész vonalon egy erőteljes élet-átalakítást akar;
az életünkben egy erőteljes fordulatot akar elérni."*

Kentenich atya

P. Kentenich József

Nevelésünk alapformái¹

Nevelésünk alapformái

Schönstatt hármás

üzenetéből jöttek, melyek

a gyakorlati gondviselésre,

Istennek a teremtményeivel

kötött szeretetszövetségére

és az isteni küldetéstől való

megragadottságra vonatkoznak.

Pedagógiailag ez azt jelenti,

hogy nevelésünk alapformái:

- a hitre nevelés,
- a szeretetre nevelés és
- a küldetésre vagy apostolságra nevelés.

¹ Forrás: P. Kentenich József: Egy újkori pedagógia alapvonásai, Családkadémia-Óbudavár Egyesület, Óbudavár, 2003

2015. július 17-20.

Családakadémia – nemzetközi tapasztalatcsere

Tizenharmadik alkalommal gyűltünk össze közös munkára. Ausztria, Németország, Magyarország, Svájc és Spanyolország Családakadémiáinak tapasztalatait osztottuk meg egymással és tanultunk közösen.

Erhard Leonhard atya tartott Kentenich atya tanítása alapján előadást a témánkról: Hogyan tudunk „hatalommal” beszélni? Hol találhatunk a hallgatósággal minél inkább érzékelési pontokat, melyek a befogadást lehetővé teszik?

A megfigyelés a kulcsa mindennek, s az erre való képességünk fejlesztése a lényeg mindenkinek, aki előad, vagy családtréner szeretne lenni.

A tapasztalatok minden országból azt igazolták, hogy a lelki kísérés fontos munka, legnagyobb hiány ma azokban az emberekben van, akik „Te” tudnak lenni valaki számára.

Aki kísézője, támasza tud lenni bárkinek, az a legnagyobb kincs. Nagy a feladat és a felelősség!

„Ajándékozd az idődet!” – volt a címe egy házaspár nagyon átküzdött előadásának, akiknél a kísézők nem adták fel a harcot, s a rászánt idő megtérült. Ki tudtak bontakozni a kísérésnek köszönhetően.

Másik házaspárnál a „nem adom fel!” mottó valósult meg, akik a képzés második évében bejelentették, ez nem megy... Lelki kísérésnek köszönhetően jutottak el előadásuk megtartásáig, ami szinte életgyónás mélységű alkalom volt.

Ferenc pápa kérésére gondolt kis csapatunk, amikor azzal az erős elhatározással váltunk el egymástól, hogy a Családakadémia olyan kincs, melyet érdemes egészen a világ végéig, a perifériáig is elvinni...MPHC!

Varga Erika és Karcsi

CSAK 12**Óbudavár****Tudatosan**

A nyári családnapokon hallottunk a kétéves képzésről, a CSAK-ról. Nagy örömmel és várakozással készültünk rá, úgy gondoltuk, 14 évnyi házasságunk is és 6 gyermekünk is "megérdemel" annyit, hogy ebben a két évben előtérbe helyezzük, és gyakrabban menjünk Óbudavára sok-sok jó tapasztalatot, tanítást hallgatni, gyakorolni a feladatokat.

Nagyon erősen megérint minket, hogy az "emberin" túl a Jóisten mennyire jelen van, konkrét nehézségeinkre ad választ, vezetést az ima, a szentmise, a gyónás és a szentségimádás által. Nagyon hálásak vagyunk a kettesben - Istennel hármásban - töltött időkért.

Ma is küzdünk, s van, hogy nehéz. A különbség az, hogy valahol a szívünk mélyén egyre inkább értjük és igaznak érezzük, amit Tillmann atya sokszor mondott:

" Barátaim, a házasság munka."

Mi pedig akarunk küzdeni és dolgozni érte. Tudatosan!

Köszönjük Mindenkinek, akik a CSAK 12-t ÉRTÜNK csinálják.

Nagy Zsolt és Heni

CSAK12 nyári hét

„Alig több, mint két hónap és kezdődik a nyári hét!” - mondtuk egymásnak a májusi CSAK hétvégéről hazafelé. Igaz, az a két hónap egy iskolás-gyerekes-tanáros családban az év legkeményebb időszak, de sebj. Nagyobbjaink várták a gyermekfoglalkoztatás komoly feladatát, kicsiny Doránk a sok játékot. Mi arról beszélgettünk, hogy ez a hét valahol ugyanaz, de mégis más lesz, mint az óbudavári nyári napok. Itt nem lesznek új családok, de lehetőség nyílik majd, hogy mélyebben megismerjük egymást.

Több előadó házaspár gondolatait vitathatjuk meg kettesben és mi is megmértetünk egy csöppnyit rövid előadásunkkal.

A megérkezés és a teljes hét általános jellemzője a forróság volt. Soha nem ment a higanyszál 35 C° alá. A hőség elsősorban az emeleten lakóknak és a gyermekfoglalkoztatóknak jelentett különösen nagy megpróbáltatást.

Otthonunk e hétre a kaposszentbenedeki Porta Pacis lelkigyakorlatos ház volt. A Ház központja, szíve-
lelke a kápolna, ami közösségi térként és előadóként is funkcionál. Tulajdonképpen erre épül rá az összes helyiség. A Ház látható lelke Krisztián atya, aki pap, gondnok, takarító, konyhás is egyben. Roger Schützről mesél, hogy vendégeinek olykor térdén állva szolgálta fel az ételt. Számunkra is felemelő volt, hogy a mosogatni-
valót az veszi el tőlünk, aki a szentmisét mondta az imént.

Az első előadás igazi mélyvíz: Egy testté leszünk. Hász Gergely és Lujza meglepő őszinteséggel és nyíltsággal beszélt a szexualitás kényes témájáról. Másnap Joó Attila és Enikő a megpróbáltatások és keresztek kegyelemhordozó lelkiségébe vezettek be minket sok találó példázattal és Rita kislányuk tanúságtételével. Oszvald Feri és Enikő a kiengesztelődés lelkiségét hozta el számunkra első előadásukban. Sokunkat megérintett a homokba írt sérelem és a kőbe vésett szeretet példázata. A következő nap Feri és Enikő Egyházunk szeretetéről és nagy hitvallóink, Kentenich atya, Pió atya hitvallásáról tanított minket.

Hetünk végén Gál Laci és Szilvi jöttek közénk. A szokott harci rend ekkor kissé felbomlott, hisz a férjek és az asszonyok külön csoportban beszéltek meg sajátos gondolataikat.

Farkas Sanyi házigazdánk minden alkalommal figyelmeztetett arra, hogy a nap legfontosabb része a házastársi beszélgetés. A csend és nyugalom pillanatai voltak ezek (kivétel a legkisebbek szülei☺).

A Hét másik fő pillére az esti beszélgetések. A Családkadémia Kézikönyvének gondolatait dolgoztuk fel házaspáronként és 10-15 perces előadások során osztottuk meg a tanulmányok gondolatait. Elsőként alkalmazhattuk mi is az ismert módszert, hogy a házaspár egymást váltva, kiegészítve tart előadást. Nekünk mindenképpen, de úgy érzem másoknak is nagy élmény volt, így, schönstatti módon előadni.

Az Aratás során komolyan és alaposan áttekintettük az egész év és a Hét minden felmerült gondolatát. Egy, szinte kézzel fogható csokorba koncentráltuk az összes szeretetet, amit Máriától kaptunk az előadásokon és a beszélgetéseken keresztül.

Időnk azonban nem csak komolykodással telt. Jó néhány alkalommal megmártóztunk a közeli tóban, ami egyáltalán nem volt hűsítő, de a vízjátékok felejthetetlenek voltak. Elmentünk Bőszénfára, ahol testközelből csodálhattunk méretes szarvasokat és kevésbé szerencsés társaik méretes trófeáit. Voltak késő éjszakába nyúló beszélgetések borok, sörök és bébiörök társaságában. Az apa-fiú focimeccset Nagy Zsolt barátunk rendkívül tuda-

tosan megtervezett, mérnöki pontossággal kivitelezett gólja döntötte el az Apák javára☺ Aztán érkezett az utolsó este, fergeteges produkciók, mega activity vetélkedő, tábortűz, gitárzene.

Hálával gondolunk vissza mindazokra, akik ezen a héten odaadták nekünk idejüket, energiáikat. Házigazdánk voltak Farkas Gyöngyvér és Sanyi, akik páratlan szorgalommal és odafigyeléssel örködtek a legkisebb részletek felett. A gyermekfoglalkoztatók, Orsi, Kata, Bálint, Cili, Marika és a „majdnem” gyermekfoglalkoztatók, Eszter, Marci, Bori, Bogi, akik hinta, homokozó, játszótér és kultúrház nélkül pásztorkodtak számos apróságra. Végezetül Soós Zsuzsi és Viktor, Gál Szilvi és Laci személyeiben velünk voltak a magyar Schönstatt lelkiség meghatározó egyéniségei.

Szeptemberben találkozunk!

Rubovszky Móni és Péter

A CSAK 12. évfolyamának nyári hete

A nyár talán legforróbb hetét töltötte a CSAK 12. évfolyama Kaposszentbenedeken, a Porta Pacis lelkigyakorlatos házban.

Vasárnap délután egymás után érkeztek meg a családok, nagy várakozással szívükben. Mindenki kíváncsi volt, hogy a megszokott óbudavári helyszínhez képest milyen lesz a szállásunk, hogyan tudunk majd elhelyezkedni. Meg kell mondani, ideális helyet választottunk első közös hetünk eltöltésére, közös lelki elmélyülésünkre.

A gyerekek is már nagyon várták a találkozást, rövid idő alatt feloldódtak és birtokba vették a házat, ebben sokat segítettek a gyermekfoglalkoztatók.

Egész héten kiváló, odaadó, áldozatkész házigazdánk volt Krisztián atya, aki az étkezéseknél maga is segédkezett a kiszolgálásnál.

Gyorsan tudtunk alkalmazkodni a forrósághoz, éjszaka jól le tudtuk hűteni a tetőtéri szobákat is, délutánonként pedig kellemes felfrissülésre volt lehetőségünk a közeli Petörke tóban, a véget nem érő vízi csatákban.

Az előadások is nagyon tartalmasak, mélyre hatóak voltak. Az első nap a szexualitásról hallottunk őszinte, oldott légkörű előadást, ahol a férfiak az eszükbe véshtették, hogy a feleségüket „lassú tűzön kell sütniük” és akkor teljes a siker. A második nap témája a szenvedés értelme volt, míg a többi nap előadásokat hallhattunk a kiengesztelődésről, az egyház szeretetének fontosságáról. A záró nap rendhagyó módon a férfiak és a feleségek külön körben osztották meg egymással, hogy mi foglalkoztatja őket, majd következett az aratás, ami után felírhattuk szép új füzetünkbe és színes lapokra azokat a gondolatokat, amik leginkább megérintették szívünket az egész év során elhangzott előadásokból.

Ezek a kincsek - melyeket közösen gyűjtöttünk össze – lesznek a következő évben az előadásaink alapkövei.

Esténként a családok már az előadást is gyakorolhatták az általuk választott témában, melyeket a Családkadémia kézikönyvéből választhattak ki.

A csütörtök éjjeli, hajnalba nyúló szentségimádás, melyet házaspáronként osztottunk be, megerősítő isten-élményt nyújtott számunkra, ahol megtapasztalhattuk az ima erejét, Jézus közelségét.

A hét során sokkal jobban megismertük és megszerettük egymást, hiszen a hétvégeken nem volt erre elég idő. Sok-sok beszélgetés, nagy nevetések, közös élmények kötnek most már össze bennünket, a CSAK 12 csapatát.

A hét zárásakor elbúcsúztak tőlünk lelki kísérőink, Soós Zsuzsi és Viktor, akiknek hálás szívvel köszönjük, hogy gondoskodtak lelki töltkezésünkről.

Szili Ilus és Zsolt

EURÓPA FÓRUM

A nagy jubileumot követően gyűltünk össze, hogy közös dolgainkról beszéljünk európai szinten. Ez alkalommal nyolc nemzet képviselői, 20 fő voltunk együtt. Csehország, Horvátország, Lengyelország, Magyarország, Spanyolország, Svájc, Ausztria és Németország házaspárjai voltak jelen, illetve három nővér és két atya vett részt a közös munkában.

Péntek este rövid bemutatkozással és a schönstatti központi jubileumi rendezvényen való részvétel tapasztalatainak kicserélésével kezdődött az együttlét.

- **Spanyolországból** 100 felnőtt és 150 fiatal vett részt a jubileumi ünnepségen. Nem volt nemzeti egység, mindenki önállóan vett részt. Nagy hatással voltak rájuk a „sátrak” és az apostoli projektek.

- **Ausztriából** 3 busszal, sok magánautóval jöttek. Egy konkrét találkozót terveztek az összentélyhez, ami emberileg lehetetlen lett volna, mégis sikerült.

Novemberben Kahlenbergen nagy találkozó volt, amikor elmesélték, hogy mi érintette meg őket Schönstattban. Jó volt látni a sok résztvevő összetartozás-érzését.

Tudatosult bennünk - mondták -, hogy Schönstatt nem egy egyszerű egyesület, hanem egy család. Különösen a fiatalok önállósága, színessége érintette meg őket.

Hosszú távú hatása van az életünkre, hogy aláírtuk az alapító levelet, ezzel mi is alapítók lettünk – mesélték. A buszsofőr is mondta, hogy itt van valami különleges...

- **Horvátország:** a sok pénzügyi nehézség miatt sokan nem tudtak volna eljönni. Nagy köszönet a németeknek, hogy támogatták a családokat. Szép volt, hogy eljött a püspökünk. Szép találkozó volt az összentély közelében. Minden nap elsőként kezdtünk az összentélyben. Fontos volt, hogy a programot horvátul is érthettük a füzet alapján a legfontosabb szövegekkel. A gyerekeink azt mondták: Schönstatt 100 éves, de egy fiatal mozgalom. Annyi fiatal, annyi dinamizmus!

Egy anya azt mondta, hogy az összentélyben az otthonosságérzést megtapasztalta.

Egy másik anya a lelki átalakulásról beszélt: ott kezdődött az összentélyben. A nehéz emberekkel nagy örömem és türelmem van, ami nem az én művem, hanem a Szűzanyáé. A szívünknek nyitottnak kell lennie, és a Szűzanya átalakítja.

Horvát nővér, Schwester Ramona így foglalta össze: 1000 nappal a jubileum előtt elkezdtünk készülni. A szentségünkön dolgoztunk, intenzív önneveléssel. Fontos volt a 9 havi kilenced. Vicces volt, hogy egy családnak volt egy 7 éves alacsony gyereke, de nem volt olyan kicsi ruha, amiben ministrálhatna. Ismét odaállt a sekrestye elé, és csak ott állt, reménytelenül. Végül megtaláltuk a legkisebb miseruhát, és egészen felhúzza a derekán, tudott ministrálni.

- **Svájcból** egy busszal jöttek, és egy csoport 5 nap alatt gyalog érkezett Schönstattba, mások még vonattal.

„A németek nagy vendégszeretete megérintett bennünket. A köszöntés, a zene, a táska, nagy otthonosság érzést adott. Jól éreztük magunkat a sok figyelmességtől. Jól szervezett, de mégis "laza volt". Jó volt megélni a világegyházat, és különösen, hogy ez Schönstattban volt. Amikor a Szűzanya kijött az összentélyből, és a nép közé ment, nagyon megérintett bennünket. A fiatalok kb. 25-en voltak. Kicsit távolabb laktunk, de jó volt reggel és este a buszban közösen imádkozni. Nagyon mélyen érintett az országok várakozása, a bemenetel, és maga ez a körmenet. Csak egy nagy zászlót hoztunk magunkkal, amikor láttuk, a többiek zászlóerdőjét, akkor kerítettünk még egyet” és a végén visszavittük. Egy új öntudatot adott, hogy schönstattiak vagyunk. Két csoda volt: egy apa eltűnt és 18-án megkerült, a derékfájósoknak pedig éppen 18-án már nem fájt a derekuk. Az érintett meg, hogy mennyi ellenállással kellett megküzdenie Kentenich atyának és hogy mi lett ebből”.

- **Csehországból** 8 család jött, abból 4 családsegítő volt, a többieknek nem volt pénzük eljönni. Még fiatalok és anyák is jöttek, összesen 150-en voltunk.

Családok útját szenteltük a magyar szövegekkel, mindent magunk készítettünk. Májusban szentelte fel a püspökünk. Akik nem tudtak eljönni Schönstattba, azoknak ez volt a jubileumi ünnep. A családok sátrában majdnem mindenkinek volt feladata. A csúcspont a Mária Musical volt. Nagy meglepetés volt, hogy a programkönyvet lefordítottuk csehre, és mindenkinek a kezébe tudtuk adni. A programok nagyon jók voltak, nem hosszúak, hanem éppen jól jöttek egymás után.

- **Németországból:** A nemzetközi találkozóhoz a vendéglátó szemszögéből...”Nagy kihívás volt, sokan segítettek, nem volt nehéz, ha valaki szívvel csinálta.

A családok sátrában voltunk felelősök. Így nem tudtunk sok helyre elmenni. A szövetség ünnepét a mobilon néztük...

25 országból látogatták meg a „Családok sátrát”, és mindenkivel jót beszélgettünk. Mindenhol találkoztunk - a világ egy nagy falu. Megérintett, hogy egy előadó odavitte a kapott virágot a Szűzanyának”.

A segítőkkel kapcsolatos élmények: A rendőrség számára különleges élmény volt, hogy semmi munkájuk nem volt, hogy azt mondták nekik, hogy jó hogy itt vannak - ilyent még nem tapasztaltak. Valaki rózsát ajándékozott nekik, azt mondták, hogy ez nem munka, hanem üdülés. Nagyon kevés szemetet szedtek össze. Valaki eltörte a kulcscsontját, és Koblenzben, a kórházban mindent tudott követni az interneten. Külön kártya volt a környékieknek, hogy megismerhessék Schönstattot. Az utolsó estén 3 asszony mesélte, hogy 2 km-re laknak, és még soha nem voltak itt. A helybelieknek is egy nagyon jó élményt adott. Egy német hölgy egyedül gyalog zárándokolt Rómaig...

Louise nővér hozzáfűzte: 950 segítő volt Németországból. Mindent ők fizettek, mint a többi résztvevő. Egy asszony rendvédelmi volt, megérintette, hogy milyen sokat jelent az embereknek a szentély. Rádöbrentek, hogy milyen nagy kincs birtokában vannak. Az aláírásnál is szolgáltak. Nagy élmény volt nekik. Családdá nőttek össze.

Pl. Nem vagyok katolikus, de itt valaki van.

Sok nehézség és sok öröm volt.

Például, a Mária Iskolának nem volt szünete, így a tanulóknak projekt napot adtak. Ők énekeltek és zászlókat lobogtattak az út szélén, ők vitték ki a 100 csokrot... összesen 800 diák segített.

- **Lengyelországból:** Négy schönstatti régióban dolgoztak eddig, most egyesítve erőiket vezetőül választották a Kwas házaspárt és megkezdték a munkát, hogy minden emlékhelyet megjelölnek és tisztelnek, ahol Kantenich atya megfordult. Több lengyel fiatal is részt vett a fáklyás futáson, s Rómába is eljutottak százan. A hetedik szövetségi csoport első alkalommal tartott családnapot Schönstattban.

Szombaton reggel **az összentelelyben közös szentmisén** vettünk részt, ahol Félix atya a szőlőtő és szőlővesz-
zők kapcsán a „Szőlőtő-pedagógia” kifejezést használta, mely az Istenhez, Szűzanyához való kötődést jól kife-
jezte. Itt közös fénykép is készült.

10 órától az **egyes országok jubileumi ünnepléséről** hallgattuk meg a beszámolókat.

- **Németországban** 2013. október 18. volt az igazi jubileumi nemzeti rendezvény. Bélyeg akciókkal is
igyekeztek a figyelmet felhívni a nagy jubileumra. A fiatalok sörösdoboz perselyeket készítettek, hogy adomá-
nyokat gyűjtsenek az ünnepre. Egy hétvége volt, Zollitsch érsek is ott volt, s Rómából is érkezett képviselő. Az
egyes egyházmegyékből gyalogos zarándoklatokkal érkeztek Schönstattba, egységkeresztekkel és zászlókkal.
Szép ajándék volt, hogy mikor az összentelelyhez értek, nagy zajjal egy költöző-madár csapat húzott el a fejük
felett, ezt jelként értelmezték: Közösen repülünk egy cél felé...Majd a szívárvány is feltűnt az égen.

- **Horvátországban** augusztus 15-én ünnepeltük a 100 éves évfordulót. Mindenhol jöttek zarándokok.
1500 zarándokkör van, sokan jelen voltak! Horvátországban nem kell fizetni az ételért, hanem az asszonyok
sokat sütnek főznek, és a vendégek ezt ehetik. Így mindenki sokkal jobban otthon érzi magát. A zarándokképe-
ket is megáldotta a püspökünk, aki egész nap velünk volt. Ez ritkaság, mert általában csak a programokon szo-
kott ott lenni.. Szív alakban hordták körbe a Mária képet. Nagyon sok pap is ott volt. Voltak vendégek Ausztri-
ából és Svájcban. "A szívem a Te szentélyed" felirat volt virággal kirakva. Volt egy ifjúsági, egy fáklyás kör-
menet... Az atyaszem nálunk volt, fontos volt. A horvát atyaszem egy aranyozott háromszög, amin a halottaink
neve és fényképe van rajta.

- **Ausztriában** egy virtuális internetes szentélyt szenteltek. Schönstattban az egyházi sátorban is jelen
volt: Schönstattnak a modern világban is jelen kell lennie. Minden megyében voltak ünnepek. Családokban
és különböző szobroknál is ünnepeltek.

Október 18-án ünnepeltünk Kahlenbergen. Nem schönstatti atya ünnepelt velünk, de nagyon lelkes volt. Mise
után az előadó teremben élő közvetítés volt Schönstattból. Nagyon szépen volt megvilágítva a Mária kép.

- **Spanyolország:** Hároméves előkészület után szép ünnepük volt. A misétet követték otthon, mert senki
sem tud németül. November 16-án a madridi székesegyházban püspökökkel, és más mozgalmak képviselőivel

ünnepeltek. Tele volt a bazilika. Szép volt megélni, hogy bár nem vagyunk sokan, mégis mekkora hatást gyakorolunk az Egyházra. A kardinálisunk sokat vár a schönstattiaktól!

- **Csehországban** nem voltak nagy akciók. Egy zárándoklat volt a szentélyünkhöz azoknak, akik nem tudtak eljönni Schönstattba. Ott a püspökkel ünnepeltünk. Az internet segítségével kapcsolódtunk be az ünnepelésbe.

- **Svájciak** egy 6 perces filmet vetítettek le. A quarteni központ 60 éves volt, ott volt nagy ünnep, de a többi 6 szentélynél is voltak helyi ünnepek.

- **Lengyelország:** Négy schönstatti régióban dolgoztak eddig, most egyesítve erőiket vezetőül választották a Kwas házaspárt és megkezdték a munkát, hogy minden emlékhelyet megjelölnek és tisztelnek, ahol Kantenich atya megfordult. Több lengyel fiatal is részt vett a fáklyás futáson, s Rómába is eljutottak százan. A hetedik szövetségi csoport első alkalommal tartott családnapot Schönstattban.

11 órától csoportbeszélgetés volt három szekcióban a Szentatya beszéde kapcsán, amit az audiencián mondott a család témával kapcsolatban.

- **A házasságban jelen lévő szentségi erő** (Tilmann atya: térdet hajthatunk a házaspár előtt...) gondolata sokakat továbbgondolkodásra készítetett és a házasság szentségének kultúrájával még sok a teendőnk, állapítottuk meg. Szűzanyánk, mint nevelőnő él köztünk, segít a szeretetszövetségben élni és ebből sugározni másokra. Hogy tudjuk megvédeni a házasság szentségét? Hogy tudunk a tartalomra figyelni inkább, mint a formára? Felmerült a kérdés, az elveszett vagy a bent lévő bárányokat védjük-e? Nem érdekesebb-e a jó családokat még erősebbé tenni, hogy utána apostoli erővel indulhassanak harcba másokért...? A helyzet drámai, sok munkánkat igényli és kéri a Szentatya. A csoportmunka válaszait papíron rögzítettük.

Délután a **családokkal foglalkozó színódusról** hallgathattunk meg egy résztvevőtől beszámolót, majd ismét beszélgetésre volt lehetőség, ki mennyire kapcsolódott be a 46 kérdés megválaszolásába?

A világ minden tájáról voltak meghívottak. Paraguayból a Dominguez házaspár bemutatott egy projektet, melyet az újrabezáródottakkal és elváltakkal végeznek. A színódus négy nyelven folyt, olasz, spanyol, angol és francia. Utolsó estére volt igazán családias a légkör, ha családként akarunk élni, akkor azt be is kell tudnunk mutatni. A Családok Pápai Tanácsának elnöke, Monsignore Paglia érsek lelkesen és odaadottan beszélt arról,

hogy szeretnék, ha a jelenlévő világiak multiplikátorként tovább tudnák hazájukban adni mindazt, amiről szó volt.

Magyarországról két fő vett részt a szinóduson. A Lineamenta iránt érdeklődők a Vatikán honlapján aktuális információkat találhatnak: www.vatikan.va, www.famiglia.va, illetve Svajcnak van egy jó honlapja: www.pastoralkommission.ch.

Világmeéretű probléma a fiatalok késői házassodása, vagy egyáltalán nem elköteleződni akarása. A lelkeségi mozgalmak közül a schönstattiak részvételi aránya volt a legmagasabb. Minden nyelvi csoportban voltak schönstattiak. Kifejezésre jutott az egyház elvárása: többet tegyenek a lelkeségek, az egyház éhezi tevékenységüket és kéri, tegyék tovább, amit tesznek, s kettőzzük meg erőfeszítéseinket! Chilei házaspárok készítettek egy háromba hajtható lapot, középen a Szűzanya, balra Ferenc pápa, jobbra Kentenich atya.

A Wieland házaspár teljes plénum előtt beszélt arról, milyen sokat tudunk kapni Máriától házaspárként.

A Német Püspökkari Konferencia életre akar hívni egy csoportot, akik a családpasztorációval, krízishelyzetben élőkkel és a családgyház témájával foglalkoznak. Itt az idő, hogy azt tegyék, amit leírtak a szinóduson.

- **Ausztriában** márciusig senki nem tudott semmiről, csak a schönstattiak, a püspökökön keresztül. Linzben volt egy találkozó a lelkeségeknek, s itt hozzáteheték, amit gondoltak. Bécsben Kardinál Schönborn hívott össze egy fórumot a témáról. A schönstattiak projektjeiken keresztül adtak választ, ezeket csináljuk... A megélt életet adjuk, s felkínáljuk projektjeinket, melyeken dolgozunk. Nem a „kellene”, a „lehetne”, hanem „mit tettünk eddig”...

- **Németországban** minden püspökség közzétette honlapján a kérdéssort, de inkább főhivatali síkon maradt a dolog. A Schönstatt vezetőség kidolgozott egy egységes válaszsort, mit tudunk felkínálni? Mi az, amink van. Válaszunkból továbbküldéskor kitörölték a „házi szentélyt”.

- **Spanyolországban** inkább a médiából, mint a püspököktől tájékozódhattunk. Kérdésükre felkérték őket is a közös munkára, így került bele a schönstatti válasz a dokumentumba.

- **Lengyelországban** sok beszélgetés volt róla, inkább az volt a gond, hogy a katolikus családok nem ismertek olyat, aki elvált vagy újránházassodott. A homoszexualitás sem akkora probléma még, mint Spanyolországban.

- **Csehországban** szűk kör foglalkozott a kérdésekre adandó válaszokkal és schönstattiak is hozzáteheték gondolataikat.

- **Horvátországban** nehezen ment, családjaik közül senki nem volt tudatában a szinódusnak. A horvát törvények megváltoztatták a férfi – nő közti kapcsolatot, ez nehéz helyzetbe hozta a keresztény családokat.

- **Svájc:** püspökeink nagyon lelkesen jöttek vissza Rómából, s január 31-én volt egy felhívás, hogy vegyünk részt ebben a munkában. Külön honlap létesült segédanyagokkal, februárban még egy egyházközségi alkalomra is meghívást kaptak a szinódussal kapcsolatban. Együtt dolgoztunk, tele volt a terem, schönstattiak is voltak szép számmal. Ferenc pápa kezét az MTA képre tette, mondván: Ő tud segíteni a házasság szentségének kultúráját alakítani.

- **Magyarország:** A püspökökön keresztül jutott a családreferens atyákhoz és házaspárokhoz, közösen dolgoztak rajta, előfordult olyan is, ahol plébániai csoportot is bevontak ennek a megválaszolásába. Lelkeségi mozgalmak megszólításáról nem tudunk, szűk körben maradt a válaszadás lehetősége.

- **Pater Félix:** Az egyház még nem tart ott, ahol a Schönstatt. Sokkal nagyobb Schönstatt annál, mint ami látszik belőle... Ne szomorodjunk el, ha nem érti meg teljesen az egyház. Most megkezdődött a dialógus folyamata, s lassan haladunk előre...

- **Kuno Leibold:** A házasság szentségének kultúrája a hétköznapiakban, erről gondolkodhatnánk közösen...

Esti dicsérettel zártuk a nap komoly részét a Családok Szentélyében. Ezt követően vidám együttlét, s kötetlen beszélgetés, játék, nevetés következett a hozott nemzeti specialitások mellett.

Vasárnap reggeli ima, reggelit követően az Európa Fórum további menete volt a témánk, majd 11-kor az Örökimádás templom oltára körül ültünk körbe, hogy szentmisét ünnepeljünk közösen. Ezt követően Kentenich atya sírja mellől kaptunk küldetést, legyünk „Európa elől szálló vándormadarai”, akik hazatérvén a házasság szentségének kultúráján akarunk dolgozni.

A 2016-os Európa Fórum április 9-10-én lesz...

A beszámolót készítette: Varga Erika és Karcsi

Találkozás erdélyi családokkal

Július 18-19-én Khahlenbergben, az ausztriai Schönstatt központban találkoztunk erdélyi magyar testvéreinkkel. Böbe Mária nővér szervezésében 10 erdélyi család töltötte itt egy hetes családnapjaikat.

Mivel a családok többsége most ismerkedett Schönstattal, ezért ez a találkozás alkalmat nyújtott arra, hogy beszéljünk a mi Schönstattunkról, a Szűzanya jelenlétéről, és arról hogy sokak számára milyen sok kegyelem forrása Ő. Röviden beszéltünk a Családakadémiáról is, mint Schönstatt apostoli ágáról.

A találkozásunkat követően az erdélyi családokban igény támadt arra vonatkozóan, hogy hallgathassanak előadásokat saját egyházközségükben is, azért, hogy az otthon maradt családok is részesülhessenek Schönstatt kincseiből. Böbe nővér vállalta, hogy régióként megszervezi az alkalmakat.

Arra szeretnénk kérni Benneteket (végzett családakadémiai előadó házaspárokat), hogy amennyiben az élethelyzetetek lehetővé teszi, és szívesen apostolkodnátok Erdélyben, jelentkezetek nálunk. (Időpontokról a jelentkezőkkel egyeztetünk.)

Szilvi és Laci

Hírek, hirdetmények

CSAK13 - Iszkaszentgyörgy

Az Iszkaszentgyörgyi Lelkigyakorlatos Házban 2015. szeptember 12-én találkoztak a CSAK 13 családjai. Hét házaspár kezdte el az első évfolyamot.

A nyitó szentmisén hallottuk, hogy életünk problémáira csak Jézus tud megoldást adni.

„Minden az Atya kezében van” – hangzott el Gál Laci és Szilvi előadásának záró gondolata. Néhány további gondolat az előadásból:

- szelídítsük meg a „grizli medvét”,
- beszélgetni nagyon fontos,
- a szeretet sugárzó tűzhelyei legyünk,
- otthonunk a nyugalom szigete legyen,
- a Szűzanya gondoskodik arról, hogy megtanuljunk igazán szeretni,
- bízunk Isten gondviselő jóságában.

A jó gyerekfoglalkoztatóknak köszönhetően a sok kisgyerek is örült az együttlétnak, amíg a szülők rajzolták a CSAK13-hoz vezető utat, előadást hallgattak, vagy beszélgettek.

Kati és István

CSAK5 találkozó - Mány

A CSAK5 2006-ban végzett Iszkaszentgyörgyön. Akkor megfogadtuk, hogy évente találkozunk, hogy tudjunk egymásról. Idén szeptember 26-án Mányon jöttünk össze, majdnem teljes létszámmal. Tillmann atya egy 1991-es családnapi előadását olvastuk el, aminek természetesen minden mondata ma is aktuális: „Hogyan bánunk a hibákkal?” címmel. Aztán minden házaspár beszámolt az egy év alatt történeteikről. Többen már az unokáikban fiatalodnak. A családkadémián tanultakat családnapiakon, schönstatti előadásokon, jegyesoktatásokon, plébániai csoportokban, hitoktatásban hasznosítjuk. De egyetértettünk abban is, hogy akár a munkahelyen vagy egyéb kapcsolatainkban is kiváló a schönstatti pedagógia alkalmazása. A beszámolók után nagyon finom ebéd és egy kis borocska mellett folytattuk a vidám beszélgetést. Végül megbeszéltük, hogy jövőre veletek, ugyanitt találkozunk...

Kati és István

"Meg vagyok győződve arról, hogy ha mindannyian összefogunk, akkor valami igazán használhatót fogunk létrehozni."
(Kentenich atya)

Kedves Szervező és Előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy e-mail-ben jelezzétek felénk, ha voltatok valahol előadni, vagy ilyen tervezték.

A következő adatokat kérjük jelezni:

Az esemény időpontja

Előadó

Előadás címe

Szervező

Helyszín (település)

Az esemény rövid leírása (pl.: jegyesoktatás, házaspár hittan)

Köszönjük munkátokat!

Szeretettel:

Szilvi és Laci

gal.csalad7@gmail.com

50-68. hírlevelek letölthetők:

<http://csaladok.schoenstatt.hu/hirlevel.html>

Az első magyar szent család:
Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre